

ΤΗΙ Β' ΜΑΡΤΙΟΥ

Τριώδιον

Ψυχοσάββατον

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ
ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος
δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ἤ·

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ἤ·

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν
αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ἤ·

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι
αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα
οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν

ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον
Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ
τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ πλάστη
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

**Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ
στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου.**

Τοῦ Τριωδίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου,
δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης
ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεός,
τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας,
καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ
ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης
πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα
ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Τὴν αἰετάραχον τοὺς τοῦ βίου,
θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ
τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον,
λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῇ
κυβερνηθέντας.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλήν γὰρ
ἄνδρὸς κυφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου
Ἀγνή φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων
πληθὺς, καὶ βροτῶν γένος, ὕμνεῖ σε εἰς
αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

**Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'.
Συνεχόμενον δέξαι με.**

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τοῦ θανάτου ὁ λύσας, τὰς ὁδύνας
παθῶν, ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
τοὺς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένους, δούλους σου
ἀνάπαυσον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τοῖς ἀρρήτοις κρίμασιν, οὓς ἔκτειναν,
φαρμακοποσίαι, δηλητήρια, ὁστώδεις
πνίξεις, μετὰ Ἀγίων, Κύριε ἀνάπαυσον.

Δόξα.

Θεαρχία τρισάγιε, ὁμόθρονε, ὁ Πατὴρ
ὁ Υἱός, σὺν τῷ Πνεύματι, σὺ εἰ Θεός μου, ὁ
παντοκράτορ σου συνέχων τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς
Ἰεσσαὶ προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σφῶζων
κόσμον ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεάνιδος, Χριστὸς ὁ
Θεός.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα
οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν
ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον
Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ
τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ πλάστῃ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τῶν Κεκοιμημένων.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἀύλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ
Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

4:13-18

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ
τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς
καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ
πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,
οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ
τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν
λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ
Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·
ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν
φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν
Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς
οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς
ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν
τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε
σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. [Ὅστε παρακαλεῖτε
ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.]

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Μακάριοι οἳς ἐξελέξω καὶ
προσελάβον, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

κα' 8-9, 25-27, 33-36

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὥς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ

ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμοὶ 64, 101.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλουῖα.

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων, τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτάς, εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοὶ φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Αἶδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κηρύσσασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης

κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη· αἰωνία ἡ μνήμη· αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη. (ἐκ γ')

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων

καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.